

A „háttérhatalom” titkos tervei

2023 október 29. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ezért volt ennyire veszélyes és káros Lenin, Sztálin, Mao vagy Hitler.

Két héttel ezelőt tisztáztuk, hogy [mi is az a háttérhatalom](#), és hogy valójában a legkevésbé sincs már a háttérben. Most pedig igyekszünk leleplezni, amivel épp próbálkoznak...

Nézzük meg a három ábrahámi vallást. Ezek a zsidó, a keresztény és az iszlám. Ábrahámi, mert mindegyik monoteista, és ugyanabban az egy Istenben hisz. Vannak még további, kisebb ábrahámi vallások (a szamaritánusok, a rasztafárik, a drúzok, a jezidek, a baháio). Mindegyiknek közös a gyökere. Mindannyian Ábrahámtól származtatják magukat. A muszlimok a legidősebb fiától, Izmaeltől, akit feleségének szolgálója, Hágár szült neki, a zsidók és a keresztények pedig Izsáktól, akit már maga a törvényes felesége, Sára szült.

Ezek az ábrahámi vallások igen eltérő módokon ugyan, de egyaránt erkölcsi és gyakorlati útmutatást adnak az életre. Mindegyikük a maga szent könyve szerint. Tehát nem emberi, hanem felsőbbrendű, isteni parancsok alapján. Ezért aztán ezek sokkal erősebb, kevésbé áthágható parancsok is, mint hogyha simán csak világi hatalmak rendelkezései lennének.

Még egyszer: nemcsak erkölcsi, hanem gyakorlati parancsok is ezek. Például a szaporodásra és az ezt lehetővé tevő szexuális életre vonatkozóan is.

A szent iratokban – azaz a Tórában, a Bibliában, a Koránban – elírtaktól eltérő szexualitás nem engedett, ezeket explicite bűnnek nevezik. Mellékmondatként jegyezzük meg: a kereszténységnél, a krisztusi megbocsátás szellemében nagyon fontos, hogy nem a bűnöst gyűljük, hanem a bűnt. Tehát nem a deviáns szexuális tevékenységet végzőt, hanem magát a tevékenységet. Szodomától és Gomorától undorodunk, nem a gyarló embertől, akit legyőz a kísértés.

De a bűnnel, például a szexuális devianciákkal szemben az ábrahámi vallások nagyon is szigorúak. És mivel nem emberi, hanem isteni parancsok ezek, ezért ezek a hitek jelentős módon meg is védik a társadalmakat ezektől a devianciáktól.

És itt az első nagyon fontos gondolat:

ezért kell meggyengíteni a vallást, a hitet, különösen az ábrahámi vallásokat. Hogy megszűnjön a védvonal az LMBTQ-lobbi ellen. A vallások meggyengítésének pedig számos módja van. Például a nevetségessé tevés. Amikor regényekben, filmekben gúnyt űznek a hívőkből. Vagy állítólagos maffiakötetekkel blaszfémiát, azaz istenkáromlást követnek el, majd pedig kiröhögik azokat, akik felháborodnak.

Hiszen melyik fiatal akar egy olyan vallás híve lenni, ami miatt keresztbe-kasul kiröhögik? De a lejáratás, hiteltelenítés is egy eszköz. Amikor bűnös vágyaikat visszatartani nem tudó, egyes gyarló emberekről úgy beszélnek, mintha a papi pedofília a kereszténység szerves része lenne. A vallások gyengítésének legpraktikusabb módja pedig: ha egymásnak uszítjuk őket. A vallások gyengítésének különböző eszközei persze párhuzamosan is alkalmazhatók. És pontosan ezt látjuk. Európában is és Izraelben is. A meggyengített, kiüresített, nevetségessé tett vallásoktól az emberek elfordulnak.

De ezzel még nincs vége. Mert az embernek természeténél fogva igénye van valamiféle hitre, egy szakrálisnak érzett, önmagán túlmutató célra. És valamilyen közösségre, ahol ezt a hitet másokkal együtt megélheti. Ahol lelki társakra is találhat, akiknek ugyanazok a céljai, és akikkel együtt így erősebben érezheti magát.

Voilà... íme, az LMBTQ-vallás. Amely a hagyományos vallások helyébe lépett. Legalábbis a posztmodern nyugati emberek számára.

És ez Izraelben sincs másként. Akár gondolhatnánk, hogy Izrael, a zsidó állam egy mélyen vallásos ország. Persze vannak mélyen hívők, ahogy a kereszténység körében is. De Tel-Avivban van a világ egyik legnagyobb pride-felvonulása. Az LMBTQ-vallás ott is hódít. Mert ahogy a keresztény, úgy ma már a zsidó vallás is nemcsak befogadó, megbocsátó és toleráns, hanem mindkettő jelentősen szekularizálódott. Azaz nemcsak az államot és az egyházat választották szét teljesen, nemcsak kivonták a törvényekből Isten, hanem az iskolákból, a kultúrából, a

mindennapi életből is száműzték. Kigúnyolták, kiűresítették. Kényelmetlen lett hívőnek lenni. Ateistának pedig menő. Ezt sugallja a média. És persze ezerral tojja az LMBTQ-vallást is. Már nemcsak egy napon van felvonulás, hanem egy egész hónapig ünneplik a másság vallását.

Az iszlám világban mindez nincs. Ott még nem színezik szívárványosra a cégek a logóikat a pride-hónapra. Az iszlámot még nem sikerült meggyengíteni. Hát akkor mehet az egymásnak uszítás. Mert ettől az iszlám is gyengül. Világiasodik, illetve beszívárognak a keresztény világot már korábban meghódító ideológiák. És szép lassan az iszlám világban is hódíthat az új vallás.

Ám ezzel még mindig nincs vége! Mert ez valójában csak porhintés, szemfényvesztés. „Smoke and mirrors”, ahogy az angol mondja. Ahogy a bűvészek füsttel és tükrökkel vernek át minket, így takarják el a szemünk elől a valóságot. Azt, hogy igazából mit csinálnak.

A rohamléptekkel teljes világhatalomra törő elit pontosan ezt teszi. Eltakarja előlünk, amit valójában csinál. Arra figyelünk, ahogy a vallásokat, a hagyományokat, a normalitást támadják mindenféle deviáns ideológiák. És minden energiánkat – joggal – az ezzel szembeni küzdelemre fordítjuk. Nagyon okos emberek nagyon sok szellemi kapacitása van lekötve arra, hogy próbálják másokban, teljes társadalmakban megtartani a normalitást. De a másik oldalon sem csupa hülye van. Az LMBTQ-vallásban is szintén hisznek mivelt, okos emberek. És még csak nem is feltétlenül gonoszokból vagy a média hatására. A liberális gondolkodás eredendően egy helyeslő eszmeiség, hiszen az egyéni szabadságjogokat és a másik elfogadását hirdeti. Ennek az eszmének a szélsőséges változata az a fajta „emberijogizmus” és individualizmus, ami többek között odáig fajult, hogy mindenki maga döntheti el, hogy milyen nemű. És ebbe a gondolkodásba csúsztak bele oly sokan a progresszív baloldalon.

És miközben értelmes emberek harcolnak egymással azon, hogy megváltoztathatjuk-e a nemünket vagy sem, hogy kollektíven büntös-e a fehér faj a színes büntőkkel szemben elkövetett korábbi büntőkért, vagy hogy bünt-e az azonos neműekkel való szexuális kapcsolat... eközben

észrevétlenül kiépül körülöttünk egy totalitárius világ. Amiben nincsenek nemzetek, nemzeti kormányok, nincsenek férfiak és nők, fehérek és feketék... van egy kevert, különbözőségeitől és jellegeitől, hagyományaitól és hitétől megfosztott, homogén massa. Amely teljesen védtelen és kiszolgáltatott. Nemcsak az ideológiákkal szemben, hanem a gyakorlati, fizikai létezésében is. Nincs semmije, mindent bérel – és állítólag boldog, ahogy Klaus Schwab ígéri.

Valójában a legkevésbé sem boldog. Nagyvárosokba, betondzsungelekbe zsúfolva, robotként vagy zombiként éli a mindennapjait. És esélye nincs kitörni ebből a létformából. De talán már nem is akar. Mert egyrészt a hamis boldogság és élvezetek illúziójával, a fogyasztási cikkek dömpingjével elkábították. Másrészt szó szerint elkábították kábítószerekkel. Vagy leszedálták nyugtatókkal. Aki pedig nem veszi be az előírt „gyógyszert”, annál egy szájon át korábban beadott csip elküldi a jelet a központi nyilvántartásba, ezért kap egy negatív minősítést. És például megvonják tőle a jogot, hogy bemenjen a moziba, stadionokba vagy kocsmákba. Disztópia? Összeesküvés-elmélet? Dehogyan. Erről a csipről a saját szájával beszélt már 2018-ban Albert Bourla, a Pfizer vezére.

Kína már alkalmazza is a „társadalmi kreditpontokat”, nyugati országok pedig lelkesen figyelik, és készülnek maguk is bevezetni. Mindeközben

van egy szűk elit (amihez természetesen a Pfizer-vezér is tartozik), akik birtokolják nemcsak a világ teljes vagyonát, hanem mindazt, ami a tömegek létfenntartásához szükséges. Övük nem csak a bankvilág, a telekommunikáció, a technológia, a média vagy a kultúra. Hanem a víz és a tiszta levegő is. Náluk van a kulcs. Ők döntenek el, hogy mihez juthatunk hozzá.

Kitalálták a 15 perces városok fantasztikus ötletét. Ahol minden, amire szükségünk van, 15 percen belül elérhető gyalog. A bolt, az iskola, az orvos, a színház, a konditerem. De a 15 percen túli területekre nem mehetünk. És már nem is akarunk – hiszen mindent megkapunk, mindent megtehetünk az „okosvárosban”. Disztópia? Összeesküvés-elmélet? Ez sem az. Nagy-Britanniában már kipróbálták. Ausztráliában is. Kínában is. Volt, ahol a Covid-járvánnyal tesztelték az embereket, volt, ahol csak „hétvégi kísérletnek” nevezték, és környezetvédelmi okokkal indokolták. És az emberek bevették, hogy ha nem mennek sehova a hétvégén, azzal jót tesznek a bolygóval – ezért nem ültek autóbba, nem mentek kirándulni. A 15 perces városban belül maradtak.

És aztán majd, ha be vagyunk zárva, az elit azt is könnyen el tudja dönteni, hogy valóban hozzájutunk-e a

létfenntartásunkhoz szükséges dolgokhoz. Élelemhez, fűtéshez, egészségügyi ellátáshoz. És a városokba zárva, bódult aggyal nem is fogunk tudni semmit tenni, ha valamit megvonnak tőlünk. És így a Föld népességét is tudják majd szabályozni.

És nem az a legdurvább, hogy a szemünk előtt látjuk, ahogy megyünk ebbe az irányba. És még csak nem is az, hogy már nem is bujkálnak, hanem névvel, arccal vállalják a terveiket. Bill Gatestől Klaus Schwabon és Albert Bourlán át Larry Finkig. Hanem az a legdurvább, hogy elhiszik, hogy ezzel jól tesznek a Földnek és az emberiségnek.

A legveszélyesebbek mindig az ideológiáktól túlfűtött, önmaguk hatása alá került, önmagukat az igazság kizárólagos birtokosának érző fantaszták, akik emellé hatalommal is rendelkeznek.

Ezért volt ennyire veszélyes és káros Lenin, Sztálin, Mao vagy Hitler. A XX. század kommunistái és fasisztái. És ezért veszélyesek a XXI. század globalistái is. Kínától az Egyesült Államokig mindenütt.

Jeszenszky Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló